

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش روانمایشگری بر مهارتهای ارتباطی و پرخاشگری دختران پرخاشگر

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مریم خوبانی - نویسنده مسیول، کارشناس ارشد راهنمایی و مشاوره، دانشگاه علوم و تحقیقات

علی زاده محمدی - دانشگاه شهید بهشتی

جمشید جراره - دانشگاه شهید رجایی

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر تعیین میزان اثربخشی آموزش روانمایشگری بر مهارتهای ارتباطی و پرخاشگری دختران پرخاشگر بود. روش: روش پژوهش شبه آزمایشی با پیشآزمون، پسآزمون با گروهگواه و پیگیری ۱ ماهه و جامعه آماری کلیه دانشآموزان دختر مقطع راهنمایی منطقه ۱۳ شهر تهران به ۹۱ بود که از میان آنها ۳۰ نفر به روش نمونهگیری - تعداد ۱۹۵۰ دانش آموز در سال تحصیلی ۹۲ خوشهای چند مرحلهای انتخاب و پس از همتاسازی به صورت تصادفی در دو گروه گواه و آزمایشجایگیرین شد. آزمودنیها پرسشنامه پرخاشگری زاهدیفر (۱۳۷۹) جهت غربالگری و پرسشنامه مهارت-های ارتباطی عطارها (۱۳۸۶) را تکمیل کردند و از آزمون تحلیل اندازههای مکرر برای تحلیل دادهها استفاده شد. یافتهها: نتایج نشان داد که آموزش روانمایشگری، مهارتهای ارتباطی دختران پرخاشگر را افزایش و میزان پرخاشگری آنها را کاهش داده است و نسبت به گروه گواه در پیگیری تفاوت معنیدار در دو متغیر وابسته مشاهده شد. نتیجهگیری: از آنجا که رویکرد روانمایشگری مهارتهای ارتباطی را افزایش و پرخاشگری را کاهش میدهد لذا استفاده از آن بهعنوان روش موثر درمانی پیشنهاد میشود.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، روانمایشگری، مهارتهای ارتباطی، نوجوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1321155>

